

היָלָד וְהַצֵּפּוֹר

יָלָד אֶחָד טֵיִל בַּבֶּקֶר וְרָאָה קוֹן צִפְּרִים בְּרֹאשׁ הָעֵץ. חָשַׁב בְּלִבּוֹ:
אֲעֲלֶה עַל הָעֵץ, וְאֶקַּח אֶת הַגּוֹזְלִים. רָאֲתָה אִם הַצִּפְּרִים כִּי צָרָה
מִתְקַרְבֶּת, יִרְדֶּה לְמִטָּה וְעָפָה מִסָּבִיב לְיָלָד. חָשַׁב הַיָּלָד: קִדְּם כֹּל
אֲתַפֵּס אֶת הָאִם וְאַחֲר־כֵּן גַּם אֶת הַגּוֹזְלִים. וְכֵן עָשָׂה. רָדַף אַחֲרֵי
הַצֵּפּוֹר, אָבָל אֵין הִתְקַרַּב אֵלָיָהּ, הִיא נִתְרָה וְקִפְצָה הִלָּאָה. כָּכָה
מִשְׁכָּה אֶת הַיָּלָד אַחֲרֶיהָ זְמַן רַב, עַד שֶׁהִתְרַחַק מִהֶקֶן. הַיָּלָד
הִתְעַיֵּף וְהִפְסִיק לְרֹדֵף אַחֲרֶיהָ. רָצָה לְחַזֵּר לָעֵץ לְקַחַת אֶת
הַגּוֹזְלִים, אֵין כָּבֵר לֹא מָצָא לֹא אֶת הָעֵץ וְלֹא אֶת הֶקֶן.